

Wiesław Budziński – artysta niepokorny

umieszczane zupełnie przypadkowo - sprzeczne z logicznym porządkiem rzeczywistości, zawierają w sobie nutkę niedopowiedzenia.

Artysta zadebiutował w 1998 roku prezentując swoje prace na wystawie w galerii „Format” w Pionkach.

Od tego czasu jego zainteresowania plastyczne znacznie się rozszerzyły. Pochłaniają go nowe dziedziny – malarstwo na szkłe, metaloplastyka z metali kolorowych oraz fotografia, głównie przyrody.

Wiesław Budziński uzależniony jest także od górskich wędrówek. Lubi podróżować i poznawać nowe miejsca oraz ludzi. Uprawia także turystykę rowerową.

Aleksandra Wieczorek

podkreśla jest silnie związany z przyrodą Południowego Mazowsza.

Sztuka jest dla niego drogą do wyrażania elementarnych, silnych emocji i stanów. Artysta swobodnie operuje zarówno formą, jak i kolorem. Zaskakuje widza mieszanką nonsensu i kroplą absurdu. Manipuluje barwą, tworząc dobrze przemyślane, barwne kolaże.

Jego krajobrazy geometryzują się – stając się barwnymi bryłami. To sceny z pogranicza jawy i snu. Duchowa forma wyobrażenia, obrazy burzące logiczny porządek rzeczywistości, zakrawające o irracjonal-

ność. W jego twórczości przedmioty rzeczywiste pełnią nową, wymyśloną funkcję. Wydają się być

Z cyklu „Twórcy lokalni Ziemi Kozienickiej” chcemy zaprezentować Państwu sylwetkę Wiesława Budzińskiego, artysty – malarza, metaloplastyka. Człowieka, który za pomocą pędzla burzy ustalony porządek, stawiając tym samym cały świat na głowie. Dając przy tym upust swojej niepomówianej wyobraźni. I choć

prac tego malarskiego „anarchisty” nie zobaczymy na stoiskach z cepelią, warto przyjrzeć się innemu spojrzeniu na temat inspiracji lokalną przyrodą.

Wiesław Budziński – urodził się 18 grudnia 1960 roku w Głowaczowie. Od urodzenia związany jest z Ziemią Kozienicką a dokładnie z Brzozą. Już w dzieciństwie przejawiał zdolności i zain-

teresowania plastyczne. Jednak dopiero w wieku 27 lat zaczął za pomocą pędzla kreować na płótnie swój własny świat.

W malarstwie kieruje się intuicją a nie zasadami akademickimi.

Charakterystyczną cechą jego malarstwa stanowią powtórzenia. Częstym motywem w jego twórczości są motywy roślinne. Jak sam

Tradycyjne smaki Mazowsza

Twaróg lub inaczej biały ser, jest wytwarzany z mleka. Ma grudkowatą bądź kremową konsystencję, w zależności od zawartości tłuszczu.

Proces wytwarzania twarogu polega na skwaszeniu mleka, a następnie na stopniowym jego podgrzewaniu nie osiągając temperatury wrzenia. Po podgrzaniu ser się studzi oraz odcedza.

Twaróg jest jedną z wielu tradycyjnych receptur obecnych na ziemiach Kozienickich od zarania dziejów. Na Mazowszu zachowano tradycyjną recepturę wytwarzania białego sera. W wielu miejscach, do tej pory twarogi formowane są ręcznie na kształt klinków i zawijane w pergamin lub pakowane hermetycznie.

Biały ser jest źródłem pełnowartościowego, lekkostrawnego zwierzęcego białka. Zawiera także wapń o wysokiej biodostępności, a także wiele innych soli mineralnych, witaminy głównie z grupy B. W twarogu zawarty jest także kwas mlekowy oraz mikroflora, które oddziałują niezwykle korzystnie na organizm człowieka.

Przedstawiamy przepis na wiosenny twarożek na placuszkach z cukinii.

TECHNIKA WYKONANIA

Cukinie kroimy w cienkie paseczki i dodajemy do niej posiekany czosnek, jajko i przesianą mąkę.

Smażymy na rozgrzanej patelni z dodatkiem oliwy z oliwek, z każdej strony tak by placuszki były rumiane.

Ser twarogowy mieszamy z posiekanymi ziołami, startą rzodkiewką, drobno pokrojonymi pomidorami i przyprawami.

Ser układamy na placuszkach, talerz polewamy oliwą z dyni.

Piotr Szczechula

WIOSENNY SER TWAROGOWY NA PLACUSZKACH Z CUKINII.

Składniki:

- Ser twarogowy 200 g
- Szczypiorek 20 g
- Rzodkiewki 3 szt.
- Pomidor 1 szt.
- Koperek 2 gałązki
- Kielki słonecznika 10 g
- Cukinia 2 szt.
- Jajko 1 szt.
- Mąka 50 g
- Czosnek 1 ząbek
- Oliwa z oliwek 60 ml
- Oliwa z pestek dyni
- Sól
- Pieprz biały

